

af Commissionen forudsatte Reservelæger, og det var vel muligt, at der kunde opstaae saadanne Vansteligheeder; men jeg skal henvise til, om man ikke kunde formindste dem endeel ved at give disse Læger Udsigt til Ansættelse paa længere Tid — i Garnisonerne i de mindre Rjbstæder vilde de kunne forskaffe sig nogen privat Præcis ved Siden af — og ved i Lighed med, hvad der finder Sted med de Menige, at give dem Afkortning i deres Værnepligt i Forhold til den Tjenestetid, de have præsteret. Det forekommer mig, at dette vilde være billigt mod Lægerne, da de jo medbringe en Dygtighed, som de have erhvervet sig selv med betydelig Besøstning.

Jeg skal ikke opholde Thinget længere, men fluttelig kun gjøre een Bemærkning. Det er nu næsten 3 Aar siden, at Sagen om Armeens Organisation først kom paa Dagsordenen. Den er bleven forhalet og forsinket ved den lange Strid om Landets Forsatning, men jeg troer ikke, den har tabt ved denne Forsinkelse, thi man har derved faaet Tid til at behandle og drøfte den med No og Grundighed. Nu troer jeg dog, det er paa høie Tid, at vi komme ud af denne svævende Tilstand og at vi faae en fast Plan for vort hele Forsvarsvæsen, samt dermed for vort Finantsvæsen, og det er derfor vistnok Pligt for ethvert Medlem af Thinget med Fasthed og redbelig Villie at søge at faae Planen bragt istand, selv om det skal skee med Opoffrelse af den Enkeltes Overbevisning om, hvad der i den mindre Detail kunde være rigtigt.

Willems: Ved Forelæggelsen af nærværende Lovudkast yttrede den høitærede Krigsminister blandt Andet, at han ikke behøvede at fremhæve, hvor betænkelige Tidsforholdene vare, og at han derfor troede, at det var af den allerstørste Vigtighed, at vi viste Verden, at vi ikke opgave os selv, men vare fast bestemte paa at hævede vor Selvstændighed mod Enhver, og at der herstede den Enighed mellem Konge og Folk, som er Danmarks Styrke; det var derom, en ny Hærplan burde høre Vidne. Jeg skal til disse Yttringer blot bemærke, at, hvad Enighed imellem Konge og Folk angaaer, vilde det være saare

beflageligt, om den ikke var tilstede, thi ellers havde vi allerede opgivet os selv, saa var ingen Samvirken at vente, ingen almindelig Modstandsbestræbelse mulig; altsaa denne Enighed forudsatte vi som allerede given, men at Hærsplanen umiddelbart hører Vidne derom, kan jeg ikke see. Fordi denne Enighed nødvendigvis maa forudsættes at være tilstede som en Betingelse, derfor troer jeg ikke, at det er den eneste Betingelse; jeg mener, at den umiddelbart indgribende Indvirkning af Folkekraften paa Væbningens Udvikling er den egentlige stærke Støtte, den anden og ikke mindst væsentlige Betingelse for det, den høitærede Krigsminister med fuld Ret venter, at vi burde vise Verden, nemlig, at vi vare bestemte paa at bevare vor Selvstændighed. Saa snart der er Tale om at bevare vor Selvstændighed — yttrede den høitærede Krigsminister igaar —, var det naturligvis indenfor visse Grændser, thi der gaves ikke nogen Stat i Verden, der med Tryghed kunde forlade sig paa, at den vilde kunne bevare sin Selvstændighed under alle kommende Forhold; de største Magter have maattet see deres Hovedstæder besatte, i dette Aarhundrede er det skeet, troer jeg, med alle, ene med Undtagelse af Sverrig, og den nyste Tid har viist os, hvor nær en saadan Eventualitet var tilstede; men derfor kan der være stor Forskjellighed i Anstuelser tilstede om, paa hvilken Maade vi maae søge at naae dette Maal. Her foreligger en Plan til en Hærsordning, men denne Plan er omtrent støttet paa de samme Principer som den tidligere, det vil sige, paa en staaende Hær. Saa snart vi gaar ud derfra, have vi i Gæt og Alt fulgt de store Magter, og vor hele Hær vil jo altsaa ikke blive Andet end et — naturligvis ikke i Enkelthederne, men i Virkeligheden, fra et militairt Standpunkt betragtet — fra et af de 12 preussiske Armeecorps'er ikke synderlig forskjelligt Corps, idet jeg tænker mig, at denne Armee ved Annexering vil være kommen i Besiddelse af 12 Armeecorps'er. De nye, forandrede Forhold, vore indsnævrede Grændser, Formindstelsen i vort hele Land og den deraf følgende Svækkelse i alle Henseender turde, synes mig, lede os til at efterstræbe et Væbningsystem, der mere end hidtil kunde være istand til at